

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2296

гр. София, 14.05.2012 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
закрито заседание на 14.05.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

като разглежда дело номер **10638** по описа за **2011** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния
Кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление ул. „Св.Св. К.
и М. № 9, ет. 3, ап. 7, [населено място] 5300, с ЕИК[ЕИК], представлявано от С. М. –
управител, УРН: 249978 срещу уведомително писмо за извършена оторизация и
изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010
г. на ДФ „Земеделие” – РА по УИН 07/170510/22063.

По делото е направено възражение за недопустимост на подадената жалба. В срока,
определен от съда жалбоподателите са се обосновавали с приложимостта на чл. 140 , ал. 1
от АПК, доколкото в полученото от тях Уведомително писмо не е посочено, че същото
може да бъде обжалвано пред Административен съд София град. Посочват като
примери и практика на ВАС, от която се извежда съждението, че при непълнота на
указанието пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва акта следва да се
приложи правилото на чл. 140, ал. 1 от АПК.

Видно от приложените по делото доказателства, оспорваният административен акт е
съобщен на лицето с известие за доставка на 20.10.2011 г. /стр. 26 по делото/.

Срокът за оспорване на административния акт е бил 14 дни от датата на съобщаването
и връчването на административния акт. Този срок е изтекъл на 03.11.2011 г. който е
бил работен ден. Жалбата е подписана от лицето на 04.11.2011 г. , а постъпила при
ответника на 10.11.2011 г. Жалбоподателите не сочат доказателства за по-ранно
подписване или подаване на жалбата, нито за подаване на жалба пред Министъра на
земеделието и храните по указания им административен ред.

Съдът намира, че в настоящия случай е неприложима разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от
АПК, доколкото при буквалното ѝ тълкуване се вижда, че в административния акт не
следва да има никакво указание за начина и реда на оспорване, за да се приложи
удължаване на сроковете за това. В настоящия случай в уведомителното писмо е

посочено, че същото подлежи на оспорване по административен ред пред Министъра на земеделието и храните. Макар посочения ред да не е задължителен за жалбоподателя, в акта се съдържа указание за компетентен орган, срокове и начин на оспорване, поради което жалбоподателят е можел да спази указания му ред в посочения от органа срок.

Доколкото това не е сторено, съдът намира, че жалбата на лицето е просрочена и като такава на основание чл. 159, т. 5 от АПК следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото да бъде прекратено.

Водим от горното и на основание чл. 159, т. 5 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма] със седалище в [населено място] срещу уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010 г. на ДФ „Земеделие” – РА по УИН 07/170510/22063.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производството по административно дело № 10638 по описа на Административен съд – София-град, Второ отделение, 30 състав за 2011г.

Определението може да се обжалва, чрез Административен съд – София-град, с частна жалба пред Върховния административен съд в 7 /седем/ дневен срок от съобщението.

Препис от определението, на основание чл. 138 от АПК да се изпрати на страните, ведно със съобщението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: